

Sprawa C-238/21**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

13 kwietnia 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

2 kwietnia 2021 r.

Wnosząca skargę:

Porr Bau GmbH

Organ będący drugą stroną postępowania:

Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung

Przedmiot postępowania głównego:

Odpady – Zakwalifikowanie – Utrata statusu odpadu – Przesłanki

Przedmiot i podstawa prawna odesłania

Wykładnia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy; art. 267 TFUE.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym utrata statusu odpadu następuje tylko wtedy, gdy odpady lub istniejące substancje lub substancje z nich uzyskane są wykorzystywane bezpośrednio jako substytut surowców lub produktów wytworzonych

z surowców pierwotnych lub gdy zostały one przygotowane do ponownego wykorzystania?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

2. Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym utrata statusu odpadu w stosunku do urobku może nastąpić najwcześniej poprzez zastąpienie surowców lub produktów wytworzonych z surowców pierwotnych?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lub drugie:

3. Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym utrata statusu odpadu w stosunku do urobku nie może nastąpić, jeżeli kryteria formalne (w szczególności wymogi w zakresie ewidencjonowania i dokumentacji), które nie mają wpływu na środowisko w odniesieniu do wprowadzonego środka, nie są spełnione lub nie są spełnione w całości, mimo że urobek jest wyraźnie niższy od dopuszczalnych norm (klasy jakości), których należy przestrzegać w odniesieniu do przewidzianego konkretnego celu wykorzystania?

Przytoczone przepisy prawa Unii

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (zwana dalej „dyrektywą 2008/98”), w szczególności art. 3 i 6.

Przytoczone przepisy prawa krajowego

Abfallwirtschaftsgesetz (AWG) 2002 (ustawa o gospodarce odpadami z 2002 r.), w szczególności §§ 2 i 5;

Bundesabfallwirtschaftsplan (BAWP) (federalny plan gospodarki odpadami)

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i postępowania

- 1 Landesverwaltungsgericht Steiermark (regionalny sąd administracyjny Styrii, Austria, zwany dalej „sądem odsyłającym”) rozpatruje skargę na decyzję (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung (organu okręgu administracyjnego Graz i okolice, zwanego dalej „organem”).
- 2 Wnosząca skargę jest przedsiębiorstwem budowlanym. Pewien rolnik zlecił jej dostarczenie mu urobku (zwanego dalej także „wykorzystanym materiałem”)

i rozproszczenie na swoich gruntach. Miało to na celu dostosowanie terenu, jak również poprawę powierzchni upraw, a tym samym wydajności plonów.

- 3 W zaskarżonej decyzji organ zasadniczo stwierdził, że wykorzystany materiał jest odpadem w rozumieniu § 2 ust. 1 AWG 2002. Utrata statusu odpadu nie nastąpiła, ponieważ zgodnie z austriackim federalnym planem gospodarki odpadami (w brzmieniu z 2011 r.), opartym na art. 28 dyrektywy 2008/98/WE, nie zostały spełnione kryteria formalne.
- 4 Według sądu odsyłającego wykorzystany materiał jest niezanieczyszczonym urobkiem o klasie jakości A1, która jest najwyższą klasą jakości dla wydobytej ziemi. Taki materiał zgodnie z prawem austriackim nadaje się do dostosowania gruntów (takiego jak będące przedmiotem niniejszej sprawy) i jego wykorzystanie jest prawnie dopuszczalne.

Ponieważ sąd odsyłający ma wątpliwości co do stanowiska organu, a w szczególności co do dokonanej przez niego wykładni pojęcia odpadów, kieruje sprawę do Trybunału.

Zwięzłe uzasadnienie odesłania

- 5 Sąd odsyłający ma wątpliwości co do tego, czy niezanieczyszczony urobek wysokiej klasy jakości stanowi w ogóle „odpady” w rozumieniu pojęcia odpadów w prawie Unii.
- 6 Zgodnie z art. 3 nr 1 dyrektywy 2008/98 „odpady” oznaczają każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć, lub do których pozbycia został zobowiązany”. Trzeci przypadek („odpady obiektywne”) należy wykluczyć, ponieważ wykorzystany materiał niewątpliwie może zostać wykorzystany do niemal każdego celu. Dlatego też należy uwzględnić jedynie przypadki pierwszy i drugi („odpady subiektywne”).
- 7 Gdyby Trybunał doszedł do wniosku, że wykorzystany materiał jest odpadem, należałoby jeszcze zbadać, czy w międzyczasie nastąpiła utrata statusu odpadu.
- 8 Utrata statusu odpadu jest uregulowana w prawie krajowym bardziej rygorystycznie niż w dyrektywie 2008/98 (art. 6), a zatem, zdaniem sądu odsyłającego, jest z nią niezgodna.
- 9 Zdaniem sądu odsyłającego uregulowanie krajowe, takie jak będące przedmiotem niniejszej sprawy, zgodnie z którym utrata statusu odpadu w stosunku do urobku może nastąpić najwcześniej poprzez zastąpienie surowców lub produktów wytworzonych z surowców pierwotnych, narusza art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/98.
- 10 Ponadto prawo krajowe stanowi, że w stosunku do urobku utrata statusu odpadu nie może nastąpić, jeżeli kryteria formalne (w szczególności wymogi w zakresie ewidencjonowania i dokumentacji) nie są spełnione lub nie są spełnione w całości.

Dotyczy to także sytuacji, gdy te formalne kryteria nie mają wpływu na środowisko, a urobek jest wyraźnie niższy od dopuszczalnych norm, których należy przestrzegać w odniesieniu do przewidzianego konkretnego celu wykorzystania.

- 11 Sąd odsyłający uważa ponadto, że uregulowanie krajowe jest sprzeczne z prawem Unii, ponieważ wykorzystanie urobku najwyższej klasy jakości do racjonalnych celów było już od samego początku ustalone, wymogi techniczne zostały spełnione, badania i nieszkodliwość zostały udowodnione za pomocą ekspertyz, a ponadto nie wystąpiły i nie wystąpią żadne inne szkodliwe skutki dla środowiska lub zdrowia. Ponadto wykorzystanie tego urobku służy także zapobieganiu powstawaniu odpadów oraz służy zastępowaniu surowców pierwotnych, które w przeciwnym razie byłyby niezbędne. Gdyby zakazano takiego wykorzystania, skutkowałoby to koniecznością użycia surowców pierwotnych, a surowce wtórne (czyli w tym przypadku urobek), które same w sobie doskonale nadają się do odzysku, musiałyby być składowane na wysypiskach. Byłoby to jednak sprzeczne z celami dyrektywy 2008/98.